

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt II. Septenarii religio ampliùs explicata: quare τελεσφόρ[ος] dictus.
Eius in sacris Hebræorum frequentia, ac Mysterium in Temporibus
signandis. Pœnitentiæ sacrum, ac Diuinæ iracundiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

rum Lectio institui posset: quem legendi morem à temporibus Iosue F. Nun intermissum, Esdras post captiuitatem Babylonicam in vsum reuocari præcepit.

CAPVTLI.

SEPTENARIII religio amplius explicata. quare τεισφίη dictus. Eius in Sacris Hebræorum frequentia, ac Mysterium in Temporibus signandis. Pœnitentiæ Sacrum; ac Diuinæ iracundiæ interpretem nonnumquam videri.

A Diuino
cultu & re-
ligione.
Philo lib. de
Mundi opif.

maximè
Diuinam.

mirandas.
Ibidem.

SEPTENARIVM ἑπτὰ τῆς εἰσβα-
ρῆς dictū, vel dici debuisse, Sapien-
tūm virorum opinio est. ille enim
numerus est cuius canone ac mē-
surâ vniuersæ penè religiones
apud Hebræos, yti diximus, definiuntur. *θειότατος*
autem illum Numerum esse, vel hinc ostendi po-
test, quòd è Ternario ac Quaternario, qui duo
numeri admodum sacri ac diuini, compactus
fit: quòd solus eorum qui Denario comprehen-
duntur, neque gignat alium, neque ipse gigna-
tur: quòd è Senario, item numero perfectissimo,
& Monade, expressâ Dei imagine, componatur:
vt cæteras *θαυμάσις* eius proprietates, quas è Py-
thagoricis Philo Hebræus aliq̄ue recensent, Di-
uinis mysteriis diuinè congruentes, transeamus.
Sanctum ergo ac mirabilem hunc Numerum
Diui-

Diuina Sapientia potissimum elegit, quem Sacrorum cærimoniis ac Sacri temporis periodo, immò Aeternitati illi immensæ, velut terminum metamque, circumscriberet, quare non iniuriâ *τελειοφóρῳ* à Philone, *rerum autem omnium nodus* à Cicerone, quod eo omnia compingerentur ac finirentur quâ diuina quâ humana, nuncupatus est. In Diuinis autem rebus, inter alia innumera, admiranda est, Diei, mensis, Anni Septimi ac Septies septimi sanctificatio: admirandum illud, IOBELI quinquagenarium è quadrato ipsius Septenarij & Monade ei adiunctâ confurgere, sicut ipsa Hebdomas è Senario & vnitate conflata. Vt verò ipsa Monas omnipotenti Deo sacrata est tamquam Diuinitatis simulacrum, ac Numerorum omnium Fons, vinculum, & origo; ita Septenarius, quem & ipsum Deo dicatum, ac Diuinis rebus celebrandis aptissimum diximus, summâ Mysterij perfectione copulatur. Admiranda prætereà in Diuinâ Legge (nam huc exspatiari placet) Septeni *a* dies vescendis Azymis à Paschali festiuitate decreti, *b* Septenæ Hebdomades messi faciendæ ante festum Pentecostes assignatæ, *c* Festum Scenopægiæ septenis diebus, mense Septimo, præscriptum, *d* Tabernaculi ac Templi Dedicatio eodem mense totidemque diebus, à Mose & Salomone peracta: *e* Hominis ac mulieris immundæ, *f* Homicidæ, *g* Leprosi, *h* Nazaræi, *i* Sacerdotum, Pontificis, pari dierum numero, vel lustratio vel consecratio fieri iussa. *k* In sacrorum victimis ouis, bouis, capræ primogenita sub matre custodienda per Hebdomadem, post

absoluens,
perficitur.

Pythagor.
apud Iulian.
Marc.

a Exod. 13.
& alibi sæpè
in S. S.
b Lev. 23. &
al.

c Ibid.

d Exod. 28.
2. Par. 7.

e. f. g. Lev.
12. 15. 21.
Num. 12. 19.
h Num. 6.
i Lev. 8.

k Exod. 13.
& alibi.

illam ritè sacris adhibenda. Quid verò mirabilius, quàm *l* Mosen nube tectum sex diebus, septimo de medio caliginis in monte Oreb vocatum ad Legum Tabulas à Domino accipiendas? quid magis stupendum, quàm *m* septeno Arcæ Domini circuitu per dies totidem, septem Iubilei buccinis insonantibus, muros Hierichuntis collapsos? Quid magis mysticum, quàm *n* septenis cottidiè vicibus Dauidem orâsse, *o* totidemque diebus adulterium commissum in cinere & cilicio deplorâsse? Et sanè Metanœæ ac peccatorum Nemesei obnoxium esse vel maxime hunc numerum, Septenarius Psalmorum canon, à Divino spiritu præscriptus, ostendit, cælesti iræ deprecandę saluberrimè institutus: ostendunt etiam *p* Septem illa Tempora super Nabuchodonosor, regno eieccto, herbisque instar pecorum in deserto vescenti, consummata: ostendunt quoque Denæ *q* Annorum Hebdomades, à populo Israëlitico in carcere Babylonio transactæ: quam cladem Deus Israëlitis immisit ob Sabbatimos Annorum Remissionis non ritè, neque vt præscripti fuerant, obseruatos. quæ cum sæpè alias, tum isto Leuitici loco signatè prænunciata fuisse videtur: *Tunc placebunt terra Sabbata sua cunctis diebus solitudinis sue, quando fueritis in terra hostili sabbatizabit, & requiescet in Sabbatis solitudinis sue, eo quod non requieverit in Sabbatis vestris, quando habitabatis in ea.* Quâ clade acceptâ sapientiores effecti Iudæi è Babylone reduces, coram Esdra, iurifurandi religione in obseruationem Septennalis *quiescentis*, cæterarumque Legis cærimoniarum ac Rituum sefe

l Exod. 24.*m* Iosue 6. 3.*n* Psal. 128.*o* 2° Reg. 12.*p* Dan. 4.*q* Ierem. 25.
& al.*imp.* 26.*Neheem.* 10.

sefe obstrinxerunt. Ostendunt denique Diuinæ
 comminationes vltionis *in septuplum* sumendæ
 de hominibus in delicto perseverantibus, Se-
 ptem Annorum ⁊ Fames optioni Dauidicæ da-
 ta, & s̄ Aegyptiis Iosephi tempore, ⁊ Iudæis sub
 Elisæo Prophetâ diuinitus immissa: v̄ Septenna-
 lis Hebræorum seruitus sub Madianitis, à quâ
 per Gedeonem liberati; x̄ LXX. anno um cala-
 mitas Tyrionum vrbi à Prophetâ prænuucia-
 ta: & (vt veteribus nostra iungamus) Seprenna-
 lis Pœnitentia quam in grauioribus admissis Ca-
 nones olim Ecclesiæ Catholicæ præscribebant.
 Idem ergo Numerus qui Indulgentiæ ac Mife-
 rationis Diuinæ piis hominibus interpretis est, Di-
 uinæ quoque vltionis & iustitiæ apud improbos
 simulacrum habet: immò verò Dei ipsius simu-
 lacrum habet, de quo per Prophetam dicitur: *Psalm. 100.*
Misericordiam & iustitiam cantabo tibi Domine.
 quamquã id vel maximum Diuinæ miserationis
 argumentũ sit, si per Hebdomadem miseræ hu-
 ius vitæ dignis castigationibus attriti, & à pecca-
 torum sordibus igne calamitatum expurgati, ve-
 ræ innocentie ac cælesti adoptioni, vnde per
 scelera nostra excidimus, restituamur. *Quid non*
 (inquit D. Augustinus) *miseri corditer præstatur*
hominibus à Domino Deo, à quo etiam tribula-
tio beneficium est? Nam res prospera donum est
consolantis, res autem aduersa donum est admo-
nentis. admonentis scilicet, quàm miserando in
statu versetur, quibus suppliciis facti simus di-
gni, quàm mitem Dominum, quàm benignum
parentem præuaricatione nostrâ offenderimus.
 Quemadmodum enim quilibet somno licet gra-
 uissimo

x̄ 1. Reg. 24.

s̄ Gen. 41.
t̄ 4 Reg. 8.
v̄ Iud. 6.

x̄ 1. Reg. 24.

Psalm. 100.

Cœment. 10.
Psalm. 50.

uissimo oppressus facile euigilat, si spinâ, cultello, acu, aciculâ compungatur; ita contingit à lethargo peccatorum facilius nos experrectos cōsurgere, si calamitatum & ærumnarum punctiunculis excitemur. Quod ipsum sese exper-
Psal. 31° tum Regius fatetur Propheta: *Conuersus sum in arumna mea, dum configitur spina.* Et alibi: *Tribulationem & dolorem inueni, & nomen Domini inuocaui.* Rex etiam ille, quem ferino ritu vixisse diximus, Diuinâ Nemeli admonitus sic ait: *Leuavi oculos meos in calum, & sensus redditus est mihi.* Oculos enim quos peccati culpa clauserat, poena (vt ait D. Gregorius) supplicij aperiebat. Porro (quod antè dicebamus) Numerum **SEPTENARIVM** omnem ferè temporum includere mensuram. id in mysticâ **LXX.** Hebdomadarum serie, Danieli per Angelum Domini indicatâ, manifestius apparebit: quarum initia etsi variè varij accipiant, finis tamen, Sapientissimorum virorum iudicio in metuendum **CHRISTI** iudicium, ac æternum piorum Sabbathum, verumque & illibatum **IVBILEI SECVLVM** incurrit: quod istis Prophetæ verbis non obscure significari videtur: *Consummabitur prauaricatio, & finem accipiet peccatum, & adducetur Iustitia sempiterna, & implebitur visio, & propheta, & ungetur Sanctus Sanctorum.* quibus in verbis etsi quædam ambigua sint, & quæ ad primam Christi
Apparitione. *isti in i. P. u. ac Hierosolymæ excidium referri posse videantur; ego tamen alia sentientibus assentiri malo, quòd ferè ea Diuinæ Scripturæ consuetudo sit, cùm de vtroque CHRISTI aduentu, deque Orbis ac vrbs illius exitio loquitur,*

tur, earum rerum euentum ita de industria in-
 uoluere vt quid cui tribuendum fit aut vix, aut
 non tam facilè dispicias. Arguunt etiam Septe-
 narij Chronici maiestatem quæ de Septem chi-
 liadibus, seu *Millenariis* Annorum, à D. Ioan-
 ne in *αποκάλυψις* Apocalypsi, de quæ Septem Ange-
 lorum, Tubis insonantium, Aetatibus proferun-
 tur. Vbi illud de Septimo Angelo notandum:
*Quia Tempus non erit amplius, sed in diebus vocis Se-
 ptimi Angeli, cum cæperit Tuba canere, consumma-
 bitur Mysterium Dei.* Quam Diuinissimi Scri-
 ptores methodum sequentes Christiani Chrono-
 logi, quotquot ferè in hanc diem scripserunt,
 Septenis Aetatibus omnem Temporum ratio-
 nem absoluerunt. Eas ætates etsi non omnes iis-
 dem Temporum intervallis metiantur, in hoc
 tamen ferè omnes conueniunt, vt in Septimâ
 Aetate Beatarum animarum IUBILEVM, Ange-
 licis Tubis indictum, perpetuâ tranquillitate ce-
 lebrandum existiment. Et sanè admirandæ illi
 sæculorum *ουράνη* mirè conueniunt, quæ de *ἡμέ-
 ρα* Dei creatoris opere, & lucis Septimæ Sab-
 batismo, præmisimus; tum etiam illa quæ de Se-
 nūm dierum, post extremum in Ierusalem in-
 gressum, CHRISTI occupatione, de quæ Septi-
 mi diei quiete in Sepulcro, pij homines tradide-
 runt. Quantam verò *διουάνη* non in Diuinis
 modò rebus, sed in ipsis Naturæ elementis, cæli
 motu ac harmoniâ, in corpore, mente, ac vitâ
 humanis, in fortunis cuiusque ac Rerum publi-
 carum conuersionibus, in artium denique ac
 Scientiarum disciplinis tradendis Septenarius
 habere credatur, videre est apud M. Varronem
 in

c. 8. 9. 10. 20.

constitutio-
ni.
Sex-dierum.

potestatem.

lib. 1. c. 10.

in

in Noctibus Agellianis. M. Tullium in Somnio Scipionis, & interpretem eius Macrobiū, Philonem etiam Hebræum in Allegoriis, ac libro περιουσιολογίας; recentiores etiam, qui de Numerorum Mysteriis scripserunt, permultos. Nos, ne ἐν τῷ παρόντι ipsum ἔργον negligamus, ad IVBILEVM reuertimur.

CAPVT III.

Etymologia IVBILEI inuestigata. variae Grammaticorum opiniones posita; Fl. tamen IOSEPHI electa, & adserta. Ex occasione de IVBAL, IVBALDA, Iubilo, ἀλαλαγμῶ & celeusmate, deq; IVBILEI orthographiâ.

Dixi de SABBATIS populi Hebraici generatim; nunc ad illud veniam, cuius gratiâ hæc scriptio suscepta est, Solemne videlicet Anni IVBILEI, quod vnde ceptum sit, quo ritu propagatum, quomodo Christiani IVBILEI typum gesserit, DEO auxiliante, deinceps exsequemur. In primis, communi scribentium ritu, de ipso Nomine quæstio instituetur, de quo sanè non leuis, neque noua, inter Sacri Idiomatis intelligentes controuersia est. Cùm enim Leuit. xxv. cap. & alibi, voce istâ Hebraicâ יובל IOBEL exprimitur, eaque in varias admodum interpretationes duci possit,